

عنوان مقاله:

شیوع پرخاشگری و برخی عوامل مرتبط با آن در دانش آموزان مقطع دبیرستان شهر رشت (سال 93-94)

محل انتشار:

سومین کنگره علمی پژوهشی سراسری توسعه و ترویج علوم تربیتی و روانشناسی، جامعه شناسی و علوم فرهنگی اجتماعی ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سحر دباغی - کارشناسی ارشد پرستاری (گرایش بهداشت جامعه)، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی گیلان، رشت، ایران

فرزانه شیخ الاسلامی - گروه پرستاری (روانپرستاری)، مربی، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی گیلان، رشت، ایران

مینو میتراچهرزاد - گروه پرستاری (روانپرستاری)، مربی، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی گیلان، رشت، ایران

احسان کاظم نژاد - آمار حیاتی، استادیار، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی گیلان، رشت، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: نوجوانی از مهمترین و حساس ترین دوره های سنی و نوجوانان یکی از آسیب پذیرترین گروه های اجتماعی می باشند. این دوره با تغییرات گوناگون در زمینه های متعدد زیستی-روانی-اجتماعی همراه است. از طرفی نوجوان هنوز از تجربه کافی برخوردار نیست و بحران بلوغ او را در یک وضعیت پیچیده و مبهم قرار میدهد و همچنین حالات هیجانی در دوره ی بلوغ بیشتر شده، بطوریکه در بیشتر نوجوانان پرخاشگری مشاهده می شود. هدف: این مطالعه با هدف ارزیابی پرخاشگری و برخی عوامل مرتبط با آن در دانش آموزان مقطع دبیرستان شهر رشت انجام شد. روش کار: پژوهش حاضر یک مطالعه توصیفی-مقطعی میباشد. که در سال 1393 در استان گیلان انجام گرفته است. جامعه پژوهش را 26956 دانش آموز 14 تا 18 سال پایه اول تا سوم دبیرستان مدارس دولتی و غیر دولتی ناحیه یک و دو شهر رشت تشکیل میدادند که با روش نمونه گیری خوشه ای دو مرحله ای انتخاب شدند. داده ها با استفاده از پرسشنامه های دموگرافیک و پرخاشگری باس و پری جمع آوری، و با استفاده از آمار توصیفی و استنباطی شامل آزمون همبستگی پیرسون، کروسکال والیس و رگرسیون لجستیک مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج: نشان میدهد که میانگین نمره ی پرخاشگری کلی (89/87) و بالاترین نمره مربوط به میانگین نمره پرخاشگری فیزیکی (29/86) بود. همچنین بین پرخاشگری و تعداد برادران ($p=0/016$)، داشتن اتاق مجزا ($p=0/011$)، تحصیلات پدر ($p=0/007$)، شغل پدر ($p=0/04$)، و وضعیت درآمد خانواده ($p=0/041$) از نظر آماری ارتباط معنی داری وجود داشت. بحث و نتیجه گیری: بر اساس نتایج این پژوهش پرخاشگری در نوجوانان شیوع نسبتا بالایی دارد، همچنین تعداد برادر و داشتن اتاق مجزای میتواند از عوامل پیش بینی کننده ی پرخاشگری باشد.

کلمات کلیدی:

پرخاشگری، خانواده، دانش آموزان، نوجوان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/677776>

